

ærede Medlem opponerer nok saa høit og smagfuldt imod den, og vedbliver dermed, dog alligevel en Gang bliver færdig inden dette Aars Udgang.

Tutein: Da vi i forrige Samling forhandlede om Loven af 14 December 1887, stod det danske Agerbrug i Fare for en af de største Ulykker, som i mange Aar har truet det, og at den Fare tilbels blev afvendt, det tilskriver jeg denne Lov, og det tilskriver jeg tillige — jeg skal gjerne udtale det her — den energiske, loyale og aabne Opræden, som i det Hele fra den høitærede Indenrigsministers og Regjeringens Side blev vist i denne Sag. Derved naaedes det, at vi vedblev at have vor Udførsel tilbels fri til England, og det har været os imod en Nedgang i Prisen paa en af vore vigtigste Udførselsartikler, om hvis Størrelse vi ikke kunne danne os nogen begrundet Mening, men som vistnok vilde have været saa stor, at den vilde have virket aldeles ubelæggende paa en stor Del af Landbostanden. Naar der derfor her forelægges os et Forslag til en Forlængelse af den Lov, er jeg, som Landmand ikke i nogen som helst Tvivl om, at Lovens Gyldighed bør forlænges, og jeg vilde anse det for en stor Ulykke, hvis den ikke blev forlænget. Men paa den anden Side antager jeg, at den høitærede Indenrigsminister vil indrømme, at paa Grund af det Pres, hvorunder vi den Gang arbejdede, da Loven blev forhandlet og udstedt, og paa Grund af de i det Hele taget da stedfindende ekstraordinære Omstændigheder gik man da til de overordentlig kraftige og særlige Foranstaltninger, som Loven indeholder, og jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at give den Lov en Forlængelse paa aldeles ubestemt Tid. Jeg vil anse det for heldigt at give Loven igjen en indskrænket Varighedsfrist og f. Ex. lade den gjælde for et Aar, og saa lade det komme an paa, om vi, naar Aaret er forløbet, have faaet det nye Lovforslag om smitsomme Sydomme blandt Husdyren gennemført eller ikke. Skulde det træffe sig, at Loven ikke er gennemført, saa bliver det ikke værre, end at vi i Begyndelsen af næste Samling igjen gaa til en Forlængelse af denne Lov, men det vil da heller ikke være nogen Ulykke. Jeg tror, at hvis vi forlænge denne Lov paa et Aar, vil den høitærede Minister være i Besiddelse af det Vaaben, som er ham nødvendigt til at værne om det danske Landbrugs Interesser med, og det Vaaben ere vi vist Allesammen villige til at give ham. Jeg tror ogsaa, at naar vi indskrænker Lovens Varighed til et Aar, har han Alt, hvad han behøver. Jeg vil derfor tillade mig til Lovforslagets 2den Behand-

ling, hvis det ikke gaar i Udvalg, at stille et Endringsforslag, som gaar ud paa at indskrænke Lovens Varighed til et Aar.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgfreds (Nielsen-Grøn) har paany bedt om Ordet i Anledning af det Spørgsmaal, han stillede til Indenrigsministeren. Da det kun er for en kort Bemærkning, tror jeg endnu at kunne give ham Ordet.

Nielsen-Grøn: Jeg veed godt, at det ikke er rigtigt at fremdrage denne Sag her, men hvor skulle vi gaa hen, med det Spørgsmaal, som jeg tillod mig i Fjor at komme med til den høitærede Justitsminister, som var velvillig nok til at svare. Jeg tror ogsaa den høitærede Indenrigsminister er villig dertil, og idet jeg tillader mig at komme frem med den Sag, vil jeg altsaa blot spørge den høitærede Minister, om han mener, det er retfærdigt at blive ved at kræve Stempelafgift af Svinene. Jeg anser det for uretfærdigt. — Naar der er Tale om Betydningen af Ordene Flæst og Svin, haaber jeg, at den ærede Minister er saa god Syde, at han ved, at vi dermed mener slagtede Svin.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg kjender ikke saa nøie de Forhold, det her dreier sig om, at jeg tør sige, hvorvidt det er retfærdigt eller ikke. Det forekommer mig, at skal der opkræves en Afgift — og det gjøres der mig bekendt i alle den Slags Forhold — maa det ske hos den, der kommer for at faae de slagtede Svin stemplede, og saa man kan se, hvorledes han kan faae Afgiften igjen. Det forekommer mig ganske klart, at det er et Spørgsmaal, som ikke vedrører Lovgivningsmagten, og at Afgjørelsen tilfalder Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, særlig dens Magistrat, saa det maa vistnok være der, at det ærede Medlem eller de, der interessere sig for denne Sag maa henvende sig. — Til det ærede Medlem for Alborg Amts 1ste Valgfreds (Tutein) skal jeg sige, at jeg ganske vist ogsaa, naar den mugjældende Lov forlænges et Aar, har den, hvad jeg behøver i et Aar; det er kjender jeg. Og hvis der var fuld Sikkerhed for Vedtagelsen af en almindelig Lov, vilde jeg ogsaa finde det ganske fyldestgjørende. Hvis man stiller Forslag om Indskrænkning af Tiden, vil jeg dog henstille om man ikke i Stedet for 1890 vilde sætte 1ste April 1891, saa har man dog 2 Rigsdagssessioner for sig. Jeg skal sige det ærede Medlem hvorfor. Vi kunne forsaavidt være enige, som jeg, naar jeg mod-